

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI, бр. 116 (2189)

Велико Търново, вторник, 28 септември 1965 г

Цена 2 стотинки

Данорити за ЧЕТВЪРТАТА ПЕТИЛЕТКА*

ПО-ГОЛЯМО УЧАСТИЕ В НАЦИОНАЛНИЯ ДОХОД

Производствената програма за Четвъртата петилетка е изпълнена. При план да се произведе продукция за 59 464 000 лева вече е произведена за 59 492 000 лв. Това са фактите, които характеризират сега резултатите от работата на колектива във Винарския завод в Лясковец. Успехите накарала работниците по-смело да се включат в движението за компенсиране загубите от сушата. До края на годината лясковските винари ще произведат продукция за още 8 307 000 лева. Голяма част от нея се изнася. На държавата ще се осигурят и допълнителни ценни валутни постъпления. По този начин колективът ще изплати Четвъртата петилетка с по-голямо участие в националния доход.

П. Пеев

400 ТОНА БИСКВИТИ НАД ПЛАНА

Работниците от Бонбонената фабрика „Държавни захарни заводи — Горна Оряховица“ постоянно и упорито работят за преизпълнение на петилетния план.

В резултат на създаденото трудово напрежение и добрата организация на социалистическо съревнование колективът на бисквитния отдел на 25 септември изпълни плана си за Четвъртата петилетка. Това трудово постижение дава възможност до края на годината да се произведат 400 тона бисквити над плана.

За изпълнение на плана за Четвъртата петилетка рапортуваха бригадите за комунистически труд „Г. Измирилев“, „В. Пеева“ и „Малчика“ от карамеления отдел и бригадата „Л. Димитрова“ от лабораторния отдел.

Личните си трудови норми за петилетката изпълниха и Н. Вожинова, Ст. Атанасов, Ив. Коев, Ст. Попова, Ст. Роглева, Ив. Новаков, Ст. Ганчева и Ив. Гърбатилова.

По примера на първенците работят десетки други бригади.

Ст. Градинарова

ИЗПРЕВАРВАТ ВРЕМЕТО

Е СЕННАТА сеитба в ТКЗС „Васил Мавриков“ в Самоводене започна. Вече са засети близо 1700 декара с пшеница, 1200 декара с ръж, над 500 декара с ечемик.

Стопанството разполага с 11 редосеялки, които дават възможност сеитбата да завърши в най-благоприятния срок — до 25 октомври.

И в изпълнението на тази важна селскостопанска задача ръководителите на кооператива не са изпуснали изпревдват материалната заинтересованост на хората. За най-добрия сеяч през есента е предвидена екскурзия в Румъния. Материални награди ще се дадат на трактористите и механизаторите за безаварийна работа, за качествена сеитба и за образцово занимаване на машините.

Усилителна са насочени и към гроздобера. Лозарите берат на ден по 40 тона кехлибарено

грозде, което своевременно изпращат за чуждия пазар. Досега са експедирани за странство над 900 тона грозде, 60 на сто от което е екстра качество.

На бовни пост са и градинарите. Те окопават и поливат зело и прازی и очакват богата родитба. Зеленчукопроизводителите разчитат да наберат над 240 тона зеле и над 200 тона праз.

Кооператорите от Самоводене не жалят сили и време — работят неуморно за успешното приключване на стопанската година.

Н. Лазаров

Благодарение на всекидневните грижи, животновъдите в района на Буйновското стопанство постигнаха добри резултати и тази година. Мехмед Исмаилов и Сюлеме Мехмедова при кравефермата на местността „Моянка“ отчетоха на 20 септември

Въпреки сушата, благодарение на добрите грижи, хубави плодове народиха и тази година градините на кооперативното стопанство в Полираице. Всички плод трябва грижливо и навреме да се прибере. Затова на помощ на кооператорите дойдоха великотърновските студенти. И Тодорка Пейнова и Георги Гердев, студенти от II курс българска филология при ВПИ „Братя Кирил и Методий“ отлично се справят с тази задача (снимката вдясно).
Най-добре и бързо, обаче, работи Симеонка Ив. Пенчева (снимката горе).

Снимки: Момчил Мирнов

НАЦИОНАЛНО СЪВЕЩАНИЕ ПО РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО НА ПЕЧАТА

Голям интерес на читателя към българските и светските периодични издания

Вчера във Велико Търново се състоя национално съвещание на работниците по разпространението на ежедневния и периодичния печат.

Съвещанието бе открито със слово от началника на Главното управление на съобщенията при Министерството на транспорта и съобщенията Петър Байкушев.

Доклад за досегашните резултати по разпространението на ежедневните и периодични издания и за задачите в предстоящата подписка изнесе Драгушко Петров, началник на отдел „Разпространение по печата“ при Главното управление. Докладчикът отбеляза голям интерес на читателите към българските и светските периодични издания.

В сравнение с 1950 година, сега в страната се разпространяват шест пъти повече вестници и списания. Техният годишен тираж надминава 500 милиона броя. През последните 3—4 години броят на абонатите на светските вестници и списания се е увеличил повече от два пъти.

Средно за страната на хиляда души се падат по 652 български и по 47,5 светски издания. За някои окръзи, като Габровски, Русенски, Великотърновски, град София и други тези показатели са много по-големи.

Много първенци по разпространението на печата споделиха своя опит пред съвещанието.

Участниците в съвещанието бяха приветствани от представители на „Международна книга“ Николай Полянички.

Кирчо Василев

но се слага в Самоводене и Русалия. Въпреки усилията, стопанството ще посрещне зимата с не повече от 2000—2500 т сенаж, т. е. до половината от заплануваното.

За компенсиране недостига от сенаж — поясни председателят на стопанството Нестор Пангелов — много разчитаме на фуражните смеси. Усилено ги поливаме и върваме, че от над 700 декара смеси ще получим хубава маса за изхранване на животните през ноември и декември.

Кооперативът в Самоводене разполага с 430 крави, които са в задоволително телесно състояние. И ако се започне своевременно на хранене със смеси, животните още повече ще се подобрят, ще достигнат миналогодишното си телесно състояние, ще повишат още повече млекодайна. Не случайно от кравефермата се очаква преизпълнение за годината с 20 тона мляко.

Овцефермите прензпънхна стопанската си сметка с около десет хиляди лева — допълни председателят на кооператива Пангелов. — Очакваме още десет хиляди от прираст, от оборски тор

Среща на активни антифашисти

Салонът на кино „Девети септември“ във Велико Търново вчера преди обед се изпълни с активни антифашисти, дошли на организираната среща от Окръжния комитет на Партията и Окръжния комитет на борбата против фашизма и капитализма.

Другарят Йордан Костов, първи секретар на Окръжния комитет на Партията, разясни решението на Политбюро на Централния комитет на Българската комунистическа партия за

работата на партийните комитети и организации с активните антифашисти. Присъстващите участваха активно в обсъждането на набелязаните мероприятия, направиха редица препоръки за подобряване работата с революционните кадри, за още по-активното включване на пенсионерите в обществена работа, за по-чести срещи, за организиране на клубове на активните антифашисти и др.

Изпратена бе телеграма до Централния комитет на Партията, в която присъстващите на срещата активни антифашисти отправиха благодарност за новите грижи и внимание на Партията към тях и обещаха да не жалят силите си в по-нататъшната борба за тържество на социализма и комунизма.

След обед активните антифашисти посетиха затвора-музей и разгледаха всички негови помещения, а от 14.30 часа гледаха новата постановка на Драматичния театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново, пиесата „Иванко“ от Друмев, специална преработка на Камен Зидаров.

Гостуват ни млади другари от Франция

Поканени от Централния комитет на ДКМС, у нас тя дни гостуват четирима представители на комунистическите съюзи на селската младеж, студентската младеж и девойките във Франция, водени от Жан Диар — член на Централното ръководство на Съюза на комунистическата младеж във Франция.

Младите френски приятели на 26 септември бяха най-радусно посрещнати в старинното Велико Търново от членовете на бората на Окръжния и Градския комитети на ДКМС. На състояния се разговор те бяха запознати с най-важните моменти от историята на града и със съдържанието на комсомолската работа в окръга от първия секретар на Окръжния комитет на ДКМС Николай Цонев.

Другарите посетиха и с. Долна Оряховица, където имаха среща с партийния и комсомолския актив и бяха запознати от председателя на ТКЗС Мария Маринов със структурата и разпределението на фондовете в кооперативните стопанства у нас. Те се поклониха пред паметниците на Иван Чушков, Христо Козлев и братската могила в селото.

Вчера гостите разгледаха историческия хълм Царевец и дълго се любяха на причудливата панорама на града, след което отпътуваха за Коларовград.

20 години ТКЗС в Горна Студена

На 24 септември се навършиха 20 години от учредяването на кооперативното стопанство в Горна Студена.

Празнично украсен с диаграми и табла, които показваха възхода на стопанството, салонът

посрещна приветливо кооператорите и гостите. Лоозунгът „Привет на кооператорите-основатели“ радваше присъстващите.

Тържественото юбилейно събрание откри Ради Георгиев, секретар на Общинския партийен комитет. Той приветства кооператорите и гостите, между които бе и председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Туджаров.

Доклад за 20-годишната дейност на стопанството изнесе председателят на ТКЗС Иван Димитров Белберов. Той припомни трудния път, изминат от основателите на кооператива и възхода, на който днес се радват всички кооператори.

На учредителите бяха дадени скромни подаръци.

Настъпни въздушни и трогателен момент. Младата смяна — пионерите огласиха салона с бодрата си пионерска песен. Те приветстваха кооператорите и благодариха за щастливото си детство.

Бившият председател на стопанството Иван Колев Гишин говори от името на основателите на кооператива и пожела здраве и още по-големи успехи по трудния път към комунизма.

От името на Окръжния комитет на БКП и изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет д-р Пеню Ненов поздравил основателите на кооператива и всички кооператори. Той връчи ордени и медали на проявили се труженици: Димитър Стойков, механизатор, Велико Тодоров Минчев, бригадир, Бончо Несторов Спасов и Ангел Матев Вълв — овчари.

Тържеството завърши с общонародно веселие.

Захария Андреев

Международен курс по практика на общественото здравеопазване

В състава на групата, която се придружава от доцент Алекс Вълчев, директор на курса, влизат отговорни сътрудници по здравеопазването от единнадесет страни. Наши гости са Кристина Каринска от Полша, Андре Везе от Унгари, Р. Радичев (България), Едуард Денвил от Франция, Болди Радулков — Югославия, Бутулу Акер от Турция, Мохамед Халифа от Тунис, Софрат Фотон от Гърция, Вадр Диб от Сирия, Андре Грийзен от Белгия, Лебтаски Мулул от Алжир.

На площад „Велчола завера“ гостите бяха посрещнати от д-р Минчо Никол, началник на Лечебно-профилактичното управление на

МНЗСГ, д-р Димитър Костурков, началник на окръжния здравен отдел, главните лекари на Окръжната болница и Окръжния онкологичен диспансер д-р К. Денчев и д-р К. Манюилов и други здравни работници.

След това участниците в курса бяха посрещнати от другаря Пенчо Първанов, заместник-председател на изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет, който ги запозна накратко с икономическия облик и някои въпроси на общественото здравеопазване на окръга.

Днес започна деловата работа на курса в окръга, която ще продължи четири дни.

ЧЕСТВУВАХА ДЕНЯ НА МАШИНОСТРОИТЕЛЯ

В неделя вечер работниците от великотърновския Радиозавод имаха другарска среща с военнослужащите от поделение 90620, за да отпразнуват първия Празник на машиностроителя.

В Дома на Народната армия

военнослужащите поздравиха радиомониторите, инженерите и техниците от завода по случай празника им и изнесоха музикална литературна програма.

На тържеството присъстваха и много граждани.

ПРЕМИЕРА НА ТЕАТЪРА

В събота Драматичният театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново събра многобройните си почитатели на първия си празник за сезона. И колко е хубаво, че театърът остава верен на традицията си — първата му пиеса да бъде из историческия минало на нашия народ. Представена бе драмата „Иванко“ от Васил Друмев в сценична разработка на Камен Зидаров.

Накрая посетителите станали свидетели и на едно друго много интересно — председателят на Градския народен съвет инж. Калпачиев връчи ордени „Кирил и Методий“ — I степен на актьора Никола Конов и II степен — на режисьора Недялко Кочев, с които Президиумът на Народното събрание ги награждава за тяхната творческа дейност в областта на сценичното изкуство.

Николай КОТЕВ

НЕЗАПОМНЕНАТА СУША,

която похаби храната на добитъка, стресна ръководителите на ТКЗС „В. Мавриков“ в Самоводене. За изхранването и образцово заимаване на селскостопанските животни те помислиха навреме. Още в средата на август, на заседание на Управителния съвет на кооператива, бяха взети важни решения за правилното изхранване на фуражите, набелязани бяха редица мерки за излизане с чест от това затруднено положение. В тези решения се подчертаваше дедело, че в никакъв случай не бива да се намалява броят на животните, като се търсеха начини и средства за задоволяването им с необходимата храна. Усилията бяха насочени към осигуряване постоянна поливка на вторите култури, от които се очакваше хубава зелена маса. Осигурен бе и системен контрол при изхранване на фуражите.

Голямо внимание на животновъдството бе отделено и на състояло се преди седмица разширено съвещание на стопанския актив. На него бе избрана комисия, оглавявана от главния зоотехник на стопанството Стоев. В нея влязоха заведващите ферми-

С ВЕРЕН ПОГЛЕД

те, счетоводителите и партийните секретари. Нейната задача е да направи всичко възможно, като обезпечи животните с храна и им създаде сносни битови условия. Комисията си поставя за цел — да помага при обработката и съхранението на фуражите, да привърши в срок ремонта на помещенията, да се поставят стъкла на прозорците, да се приберат в ред вратите. До края на месец комисията ще докладва пред управителния съвет за стореността на хората, недвусмислено трябва да се каже, че самоводчаните вървят в крак с времето.

Усилията на кооператори и ръководители за осигуряване колкото е възможно повече фураж не са отишли напразно. По план стопанството трябва да осигури 200 куб. м листников фураж, а вече е набавен 1300 кубика — с 1100 куб. метра в повече. Като допълнителна храна за овцете кооператорите прибраха 80 тона слънчогледови пити, които са отлично съхранени на сухо. Прави чест

на кооператива безупречното подреждане на купите със слама, люцерново и ливадно сено, които са обградени с високи телени мрежи, за да се предотврати достъпът на хора и се предпазят от пожари и нарушители.

Стопанството в Самоводене е сравнително голямо, но за съжаление разполага само с една фуражна кухня. В Хотиница и Русалия фуражни кухни няма, там има фуражни площадки. Единствената фуражна кухня, която е право може да се нарече образцова, все още не работи, тъй като се използва за механизирани площадки, където се почиства слънчогледът. Но след ден, след два тя ще започне да функционира, ще заработи денонощно и ще навакса закъснението. Засега сламата се меласира на място, в помещениата.

Недостатъчната суровина за сенаж кара ръководителите да търсят изхода другаде. По план стопанството трябва да заимва с 5000 тона сенаж, но досега са приготвени към 1300 тона. Усиле-

ПРОЦЪФТЯВАЩА, НАРОДНА И СОЦИАЛИСТИЧЕСКА

БЕЛОРУСКАТА СЪВЕТСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕПУБЛИКА възниква като суверенна социалистическа държава през 1919 г. след победата на Великата октомврийска революция. През 1922 г. тя се обедини с другите братски републики на Съветския съюз.

По територията Беларуския яема 207 600 кв. км. от западната европейска част на СССР. Населението на страната, 81 на сто от което представляват беларусите, възлиза на около 8 милиона и половина. Столицата на БССР е Минск с над 700 000 жители. През последните години много разраснаха и областните промишлени и културни центрове — Витебск, Гомел, Гродно, Могилев, Брест. Днес в страната се наброяват 74 градове, 124 селища от градски тип и повече от 31 000 селски населени пунктове.

До 1917 г. около 80 на сто от населението на страната били неграмотни. Царизмът преследвал езика на беларуския народ. Предаването в училищата на роден език и издаването на беларуска прогресивна литература било забранено. Известните народни писатели Я. Купала, Я. Колас и други били подлагани на репресии от страна на царизма.

В дореволюционна Беларуския не е имало нито едно висше учебно заведение; в сред-

ните специални училища се обучавали само 1425 ученици; преследвана е и самобитната култура на народа.

Съветската власт помогнала на беларусите не само да възродят националната си култура, но и да я обогатят. В републиката се осъществява истинска културна революция. Беларуския страна страна без неграмотни. Повече от 2 милиона души, или почти една трета от цялото население на републиката (без децата от предучилищната възраст), са обхванати в различни видове обучение, което е безплатно. На студентите се дават държавни стипендии.

През 1963 г. броят на учащите се в общообразователните училища достигна 1 649 000. Завършен е преходът на задължителното основно образование. Развиват се нов тип учебни заведения — училища-пансиони, в които през миналата година се обучавали и живяха около 88 000 ученици.

Декретът за откриване на първия беларуски университет в Минск бе подписан лично от В. И. Ленин.

В републиката има 25 висши учебни заведения, в това число и университетите в Минск, както и 105 средни специални училища, в които се обучават повече от 180 000 ученици. На 10 000 жители на БССР се падат повече от 90 студенти. Ос-

вен това хиляди младежи се учат във висши учебни заведения в Москва, Ленинград и други градове на Съветския съюз.

Академията на науките на БССР, която обединява десетки научноизследователски институти, има голям дял в развитието на науката. В институти на Академията на науките и другите научни учреждения на републиката работят повече от 11 000 специалисти, между които има повече от 2600 доктори и кандидати на науката. В народното стопанство са заети 313 000 специалисти с висше и средно специално образование.

Изкуството на беларуския народ достига истински разцвет. В републиката има 11 театри, от които 8 драматични, 1 за опера и балет и 2 за младежта, както и 21 000 самодейни художествени колективи, в които участвуват повече от 800 хиляди певци, танцьори и музиканти. Работят 26 народни театри, 7 ансамбли за песни и танци. По сцените на театрите играят известни деятели на изкуството, като народните артисти на СССР Г. Глебов, Б. Платонов, Л. Ржеца. В оперния театър и в концертните зали звучи музиката на Чайковски и Верди, на беларуските композитори Н. Чуркин, А. Ладоф, Е. Тикоцки, Д. Камински, А. Богатирев, В. Олиничков, Ю. Се-

меняк, Г. Вагнер и други. Беларуската академична хорова капела под ръководството на народния артист на СССР Г. Ширма е добре известна както в Съветския съюз, така и в чужбина. Голям успех имат концертите на Беларуския държавен народен хор, на Държавния ансамбъл за танци на БССР, на Държавния симфоничен оркестър и други.

В републиката има две киностудии. Децата на кинозакуството в БССР създадоха много високохудожествени филми, които се проектират с успех по окръжните на Съветския съюз и в другите страни. Киното става истински масов вид изкуство. Сега в Беларуския работят повече от 4400 градски и селски кинотеатри. През 1963 г. кинозрителите били повече от 117 000 000 души. Изобразителното изкуство и скулптурата получиха широко развитие. Беларуските художници и скулптори създадоха редица произведения, които получиха високата оценка на зрителя.

В републиката има 37 музея, работят 5344 клуба, 7487 масови библиотеки с книжен фонд 54 милиона книги, от които се ползват около 5 000 000 читатели. Книгите, списанията и вестниците навлязоха в бита на всеки работник, колекционер и служащ. Републиката разполага с широко развита радиомрежа. Все по-голямо развитие получава телевизията.

В Беларуския с голям успех се развива националната литература, за която винаги и не случайно се е казвало, че е най-добрият път към душата на един народ и ярък показател за самобитната му култура. При това широко се използва и специалната и художествената литература, издавана на руски език в Москва, Ленинград и други съветски

Георги МИХАЙЛОВ
секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт

УЧИЛИЩЕТО — МОЩНА И СЪЗНАТЕЛНА СИЛА

(По повод статията „Ахилесовата пета“ от Ст. Георгиев, поместена в бр. 92 от 3 август т. г.)

Учебно-възпитателната работа е една от най-сложните и отговорни човешки дейности. Измежду всички науки, които се преподават в нашето училище, обучението по роден език и литература заема централно място.

В основата на това схващане стоят много сериозни съображения. Езикът и мисленето са органически свързани. Затова обучението по роден език и литература е пряко свързано с развитието и усъвършенстването на съзнанието на подрастващото поколение и неговата връзка с действителността. Големият факт — еднаквостта на граматическите категории във всички езици — потвърждава това мнение. За значението на мисленето най-висока оценка е дал Фр. Енгелс в „Анти Дюринг“: „То е суверенно и неограничено по своите заложби, по своето призвание, по своите възможности, по своята крайна историческа цел“. Плод на тази способност са: науката, изкуството и културата.

Слабостите и несполуките по езиковата и литературната подготовка на кандидат-студентите (при условие, че са масово явление) са тревожен сигнал за наличие на слабости и несполуки в урочната работа на учителите по български език и литература и в трите степени на нашето училище. В урочната работа няма абсолютно никакви тайни, нито безпричинни резултати (добри или лоши). Но ние може и не бива да се считаме, че в основата на всички несполуки стоят проявите на небрежност; ват от религиозната обичаи не дисциплинираност от страна

на учителите, макар че такива случаи се срещат. Според нас, в основата на слабостите и несполуките по езиковото обучение стоят по-сериозни и по-сложни причини. Затова са необходими мерки от по-голям мащаб.

За да се открият и изяснят причините за посочените слабости и несполуки от урочната работа на учителите по български език и литература, необходимо е да се прилагат метода на педагогическия анализ и педагогическа логика. Но той може правилно да се прилага само тогава, когато се познава добре научната теория на урочната работа. А диалектиката у нас е крайно занемарена.

Иначе как бихме могли да си обясним големите и честни промени в насоките на урочната работа — ритмично изпитване (Казимир), опит на липецките учители (Москалин), диференцирано изпитване и пр.

В нашата педагогическа печат, в практиката на Министерството на народната просвета, на отделите „Народна просвета“ и директорите на училищата заема широко място статистическият подход и метод към педагогическите факти и явления. Ние считаме, че тази практика в голяма степен е вредна и ненаучна. Статистическият метод ни довежда до затворена врата по основните въпроси на обучението и възпитанието. (Но той е много податлив за отчитане на резултатите).

За потвърждение на този извод ще посоча и съответни факти. Сведенията, идващи по училищна линия — получени зрелостни свидетелства, таблички за успехи, процентите на минаващи и оставащи ученици и др. говорят за големи подобрения, а сведенията, идващи от комисните по проверка на писмените работи от изпитните на кандидат-студентите за висшите учебни заведения и кандидатите-ученици за езиковите гимназии, говорят за големи слабости и несполуки.

Възникват въпросите: къде е истината, как ще достигнем до нея и отстраняваме ли са слабостите? Според нас, до правилен отговор можем да стигнем само тогава, когато задълбочено си послужим с метода на педагогическия анализ и логика. Защото цифрите и процентите за резултатите от обучението имат резултатите произход и съдържание.

Научната теория на урочната работа счита, че главният критерий за резултатите от урочната работа е задълбоченото осъществяване на учебния процес. Всеки урок, при който той липсва, няма и резултати. А учебният процес е сложна умствена дейност — психологическа и логическа. В нея има степени: възприемане, осъзнаване и осмисляне на учебния материал и затвърдяване. Основният момент от него е осъзнаването и осмислянето на новите знания. Последното става правилно и задълбочено, когато в тази дейност има психологическа въгъбеност и логическа грижливост (точност, яснота, последователност и пр.). При езиковото обучение на учениците се подлага отделен и специфичен материал и това затруд-

нява много учителите да постигнат и тези изисквания. (Наблюдават се изречения, думи, срещи и букви). Характерът и особеностите на грешките и несполуките, които авторът на статията е събрал и изнесъл във вестника — неовладяно съдържание, безсмислици, обривки и неясни мисли, липса на усет към семантиката на думите и др. — произлизат главно от недостатъчното осъзнаване и осмисляне на предлагания учебен материал — най-важната и най-трудна степен на учебния процес.

За да могат да се внесат подобрения в това основно звено на учебния процес, необходимо е на всички учители да се осигури по-добра подготовка по диалектика, психология и логика. Успоредно с това е нужно да се възложат на специалистите — езиковеди и педагози — да съставят сборници с текстове от художествена литература, отговарящи на програмния материал и на редица изисквания от гледище на педагогиката. Издължително досега сборници не отговарят на всички условия.

Комисните по прегледане на писмените работи на кандидат-студентите и кандидатите за ученици в езиковите гимназии посочват още една сериозна слабост — голям брой от кандидатите не мислят със своя ум, със своя мозък. Според нас, в основата на тази слабост стоят прилагането на догматични методи при обучението (описание, съобщаване и др.). Необходимо е в най-кратко време да учебната

практика да се въведат по-сполучливи методи на обучение. Класните педагози още преди 100 години казаха: „Душата на педагога — това е методът“. Това налага нашите учени-педагози по-добре да изяснят този въпрос.

При литературното обучение е необходимо по-задълбочено и по-пълно да се извършва идеологическият анализ на художествените творби, предвидени в учебната програма. Неовладяното учебно съдържание от много кандидат-студенти говори, че значителен брой учители допускат пропуски в урочната си работа и не обхващат всички въпроси на анализа. А допуснатите езикови стилни грешки — шаблонни изрази, механично вмъкнати думи — ни насочват на мисълта, че много учители в часовете по литература трябва да увеличат възклетелността си, не само към своя език и говор, но и към учениците. Подобренията на литературното обучение са обусловени в голяма степен и от самообразованието на учителите, което не се движи с необходимия темп.

Създаването на богата и задълбочена научна теория на урочната работа, от една страна, а от друга — активизирането на учителите за овладяването ѝ, и повишаване знанията по специалността си, ще превърнат нашето училище в мощна и съзнателна сила, която ще формира новия гражданин — титан на мисълта и делото.

А. ДЕНЧЕВ
инспектор по български език и литература

ВСЕОТДАЙНО

ЕДИН от постоянните претенденти за първи път на окръжните прегледи и фестивали е самодейният театрален колектив при читалище „Бачо Киро“ — с. Бяла черква, И с право. Не един път радостта от получената награда е споделяла самодейците от този колектив с много стари традиции и не един път те са предизвиквали бурните ръкопляскания на своите почитатели.

Преди известно време ръководителят на самодейния театрален колектив Иван Димитров беше награден с орден „Кирил и Методий“ — II степен. Наградата не беше изненада за ония, които го познават. Не беше изненада и за него. Близо 40 години живее той с тревогите и радостите на самодейците и едва ли би се намерила сила да го откъсне от сценната площадка.

След свършване на работното време, непременно ще отбие в библиотеката. Заедно с Васил Минев и Ангел Петров ще споделят за някоя нова пиеса, ще поспорят и все пак той ще си отиде неудовлетворен. Трябва отново да започне да чете, да мисли за възможностите на състава, за хората, сцената, осветлението.

Не е така лесно да направи постановка със самодейен състав. Трудностите започват от репертоара и не свършват с генералната репетиция. Иван Димитров знае, че ако един от компонентите липсва, спектакълът ще загуби. Когато напълно се убедил, чак тогава предлага на изпълнителите своето решение, което във всички случаи съпада с тяхното желание.

При него всичко се подчинява на някаква логика, на която вярно служи, старее се да приучи и другите на нея. Когато мисълта не е достатъчна да се изясни някой труден момент — намесва се той. Старее се да покаже как би го направил, ако е на мястото на изпълнителя.

Повторение, връщане, повторение. След продължителна работа, когато умора, сковава телата, някоя негова дума ще се извиси над смълчаните изпълнители, друга ще се понесе като шепот. Някога и никой не му се сърди. Всички го познават и разбират, че цялата отговорност за спектакъла ще легне на неговите плещи. Постановката е огледало не само на тяхната работа, но и отражение на неговата творческа мисъл. Често пъти той присяда на стола, огорчен от временен неуспех, но, успокоил се, отново започва отначало.

През 1926 година в училището се основава сатирична група под името „Братя Зайчеви“. Девет души, в това

число и Иван Димитров, поемат тежкия път на самодейността. В 1927 година той се включва в театралната трупа към читалището. Първата постановка, в която той е участвувал, е пиесата „Дряновският манастир“ в ролята на Русчукличето. По-късно, през 1932 година, се основава любителски театър, който се заема и с по-трудни постановки. Една след друга се играят пиесите „Иванко“, „Вражалец“, „Борислав“, „Боряна“ и др. Завинаги ще останат пресни спомените от хубавата игра на Иван Димитров. В „Иванко“ с успех той изпълнява ролята на Иванко, във „Вражалец“ — Вражалец.

През 1934—35 година се поставят „Доктор“, „Милонерът“, „Земля“, „Г-жа Министерства“. Любимите роли на Димитров са Масларски от „Милонерът“ и Живото от „Доктор“, за които той и сега често си спомня. Няма да бъде много голяма изненада, ако по афишите се появят заглавията на тези негови любими пиеси. Много години са изминали от тогава, но любовта му към класическата комедия не угасва.

Ръководител на състава Иван Димитров става през 1945 година. От тогава досега уверено води творческия колектив по трудния път на истинското изкуство. Отговорността е вече нараснала, а изискванията на зрителите от година на година стават все по-големи и по-големи. Театралното изкуство измества своя път — менят се формите, навлизат нови компоненти, променя се съставът. Идват нови хора, с по-голяма култура, с нови разбираня. Ръководителят не изоставя. Той упорито чете, търси. Завършва окръжен курс за ръководители през 1950 година, а през 1950 година и националния.

От 1945 година досега той е направил над 50 постановки. Между тях са „Партизан“, „Бойка“, „Платон Креchet“, „Тревога“, „Русият въпрос“, „Борислав“, „Разузнаване“ и др. Близо 40 години всред самодейците и 50 постановки! Цифрите говорят много.

Да отидеш на хората всичко, на което си способен, всичко, което имаш, дори и малкото свободно време.

Започва новият театрален сезон. Отново ще се съберат самодейците около масата. Четене на пиесата, мизансцени, подготовка на сцената, премьера. Сред тях ще бъде отново и Иван Димитров — „бати Ванко“, както го наричат. И това второ име говори много. То също напомня за всеотдайния труд на Иван Димитров в самодейността, която е негова обич от толкова години.

И. ГЕОРГИЕВ

Главният лекар д-р Цонев, в Горнооряховската общинска градска болница, внимателно обсъжда с лекуващите лекари състоянието на всеки болен.

ПО-ДОБРО САНИТАРНО-ХИГИЕННО СЪСТОЯНИЕ НА ЗАВЕДЕНИЯТА ЗА ОБЩЕСТВЕНО ХРАНЕНО

В продължение на двадесет дни 37 народни контролери и специалисти извършиха проверка в 117 заведения за обществено хранене в градовете Велико Търново, Свищов, Горна Оряховица, Елена и Павликени и в селата Обединение, Горна Липница, Долна Липница, Климентово и Балван. Констатирано бе, че санитарните органи и отдел „Търговия“ при Окръжния народен съвет са оказвали непосредствена помощ и са извършвали проверки по спазването и подобряването на санитарната хигиена в заведенията за обществено хранене. В резултат на това значително е подобрена санитарната хигиена.

От проверените заведения около 30—35 на сто се помещават в нови и строени за целта помещения и 65—70 на сто в приспособени и неподходящи помещения. По тази причина в повечето заведения за обществено хранене липсват условия за правилно организиране на технологическия процес при обработката на суровите продукти, приготвянето на храната и поддържане на текущата хигиена.

В Горна Оряховица от проверените 1 гостилница, 1 шкембеджийница и 3 закусвални, приспособени за тази цел, в нито една от тях няма устроени помещения за първична обработка на хранителните продукти, съгласно санитарно-хигиенните изисквания. Подобно е положението в повечето от заведенията в Павликени и Свищов. Недостатъчни са кухненските площи в шкембеджийницата „Здраве“ и закусвалния „Родина“ във Велико Търново. В неподходящи помещения са кухните на ресторант „Славяни“, „Здраве“ и „Свобода“ в Свищов и др.

При проверката се установиха редица случаи на поддържане на лоша хигиена в заведенията за обществено хранене. В Свищов в ресторант „Здраве“ част от пода в залата за хранене е прогнил, а в стола на ДНА, в ресторант-гостилница „Свобода“ и в кухнята на ресторант „Славяни“ се съхранява измислен и замърсен инвентар и амбалаж и не се поддържа текуща хигиена и санитарен порядък. В стола на ГНС в Елена

хранителните продукти се съхраняват направо на пода, няма рафтове и гъзове, няма шкаф за съхраняване на готовата храна, десерта и др. В много лошо хигиенно състояние се оказва заведенията за обществено хранене на Окръжния кооперативен съюз, в които не се спазват елементарните изисквания в това отношение.

Все още в някои заведения се допуска използването на замърсени и скъсени покривки — гостилница „Балкан“, пивница „Пирин“, ресторант „Раховица“, закусвалня „Одеса“ — Горна Оряховица.

За липса на грижи за здравето на трудещите се говорят случаите на сервиране храна, останала от предния ден, не доброт измиване някъде на съдовете, поради липса на постоянно течаща топла вода, престояване на продукти по-дълго време от гаранционния срок и други.

При проверката бе констатирано, че работниците в заведенията за обществено хранене в Климентово, Горна Липница, Долна Липница и в заведенията на Окръжния кооперативен съюз не са минали курса за санитарен минимум. У много от работниците няма създадени навики за поддържане на лична хигиена. В момента на проверката готвачите на закусвалня „Здраве“ и гостилница „Балкан“ във Велико Търново не бяха бръснари; работниците в пивница „Пирин“ и готвачът на „Балкан“ в Горна Оряховица работеха със замърсено работно облекло; а в Климентово изобщо липсва работно облекло.

За допуснати сериозни нарушения по спазване на санитарно-хигиенните изисквания в заведенията за обществено хранене бяха съставени 11 акта и 1 заведение бе временно закрито. На 21 септември в Окръжния народен съвет се състоя среща, на която констатираните от извършената проверка бяха разглеждани в присъствието на ръководствата на търговските организации и отделите „Търговия“ и „Народно здраве“.

Йордан ПРОДАНОВ
началник на Инспекцията за партийни и държавен контрол

Да не се допускат подобни неща

Мина времето, когато хлебните изделия се превозваха до магазините с каруци или камиони, покрити с брезент. Сега по шосетата се виждат големи, бели покрити камиони с надписи „Хляб“, „Хлебни изделия“, „Закуски“ и т. н. Вътре те са обшити с ламарина за предпазване хляба от замърсяване. Но понякога се случва така, че шофьорите забравят какво карат с тях коли. Вътре те приютяват

хора, други товари. Това дава основание да се предполага, че превозваната стока може да бъде зарамена или замърсена. А нали тя ще бъде консумирана от хиляди хора.

Такаъв е случаят, станал на 16 септември т. г. Кола Тн 21—32 на „Хлебна промишленост“ — Лясковец натовари тухли в двора на ДИП „Мизия“ — Горна Оряховица. Дотук „нищо особено“. Но лошото е следно-

то, че това го допуска самият шофьор Иван Тодоров Кюрчев. Тухлите са за него и той е сметнал, че така е най-добре и най-изгодно. Подът на колата бе целият в тухлен прах и вътре се търкаляха две касетки от хляб.

След направената забележка шофьорът увери, че щял най-щателно да измие колата.

Ангел Гецов

ПЛОДОВЕТЕ И ЗЕЛЕНЧУЦИТЕ

Извършената от Инспекцията за партийни и държавен контрол от 25 август до 7 септември проверка по изпълнението на плана за производството, изкупуването, преработването и износа на плодовете и зеленчуците обхвана 10 кооперативни стопанства, 3 кооперативни предприятия, 3 пункта на ДСП „Бугарплод“ — Горна Оряховица и търговията на дребно в градовете Свищов, Горна Оряховица и Велико Търново. Установено бе, че Окръжният народен съвет, ДСП „Бугарплод“, консервните предприятия и ТКЗС са положили доста усилия за осигуряване на производството, изкупуването и реализирането на планираните количества плодове, зеленчуци и други селскостопански произведения. Но направеното не удовлетворява.

Особено тревожно е положението със зелените пилер. Към 3 септември бяха изкупени 1174 тона при план 3500 т. Стопанствата като в Ресен, Полски Тръмбеш, Долна Липница, Обединение, Страхилово, Драганово, Долна Оряховица и др. задържаха редовното бране на зеления пилер с оглед да получи зачервяване и се продаде на по-високи цени. В тези стопанства пилерът масово бе заболял от столбур, и въпреки това не се береше, поради което голяма

част от него бе изсъхнал. Така, например, на площ от 5 декара в зеленчуковата градина в Страхилово 40 на сто от сорта „Куртовска капия“ бе изсъхнал и негоден за консумация. Подобно бе положението и в зеленчуковите градини на Ресен, Обединение, Долна Липница и др.

Затрудненията по изкупуването на зеления пилер идваха и от отклоняването му от чл. 10 стопанства на свободния пазар. Така, например, ТКЗС в Полски Тръмбеш към края на август е изоставало от графика си към изкупвателната организация със 129 тона, а е отклонило за свободния пазар 20 тона зелен пилер. Отклоненията бяха допуснати и кооперативите в Самоводене, Долна Оряховица, Полски Сеновец, Страхилово, Драганово и др.

В последно време изпълнението на Окръжния народен съвет е дал съгласието си ТКЗС да откриват собствени магазини в градовете и да продават на свободни цени, при положение, че предават в график договорените зеленчуци на изкупвателната организация. Ръководителите на някои стопанства, обаче, вършат нарушения — собствените си магазини захранват с по-хубава стока, а към „Бугарплод“ не изпълняват графика или предават не-

добре манипулирани и сортирани зеленчуци. Така, например, ТКЗС — Ресен в магазин си във Велико Търново продава и зелен пилер, а за последната десетдневка на август бе предала на „Бугарплод“ 27 тона пилер, при график 110 тона. Подобно бе положението и с ТКЗС в Полски Тръмбеш и Долна Оряховица, които продаваха в собствените си магазини зелен пилер, а за десетдневката бяха предали съответно по 63 и 144 тона, при график 40 и 53 тона.

Слабости допуска и ДСП „Бугарплод“. Не изкупува редица видове плодове и зеленчуци, които липсват в търговската мрежа на дребно, или са в съвсем малки количества. Не се изкупуват ритмично моркови, магданоз, баян, сливи и др. Пунктът в Горна Оряховица не бе готов за изкупуване на ябълки за лагериране, макар, че ТКЗС — Обединение бе предложило 40 тона ябълки. Стопанствата произвежда достатъчни количества шипки, но поради недостатъчна гъвкавост от страна на изкупвателната организация, неоправдано се задържа ниска цена.

При изкупуването на плодовете и зеленчуците не се чувствуваша затруднения за амбалаж, работна ръка и транспорт, но още в началото на из-

Търговия с „добри“ приятели

каше да открие магазин за зеленчук с оглед задоволяване нуждите на населението и кооператорите. Но... ръководството на селото не се съгласи.

Редовното снабдяване на населението с търсените стоки това лято се позатрудни. Счетоводителят на селкооп си строи жилище и често пъти, вместо каминионът да замине за сирене, какъвто е случаят на 18 септември, той заминува за вар, и то, вар не за населението, а за жилището на счетоводителя Пеевски. Има много случаи, когато каминионите се отклоняват за балоастра, пясък, тухли и други такива материали. Случва се строителните материали, от-

пуснати за нуждите на населението не винаги да стигат до магазина. Например, бетонното железно, циментът се стоварват в гаража и след това тихичко се отправят на жилищния блок. На 7 септември един каминион стоварва на бетонната база бетонно железно, за по-прикрито, а после железото се отправя към въпросния жилищен блок.

На 20 август доставчикът Д. Василева закупува от Елена десет вълнени оеала, които също не стигат до магазина. Разпределението им става в канцеларията.

Не е чудно защо хората, които всяка вечер висят по опашките, не виждат там наредени за нещо ръководите-

лите на селкооп. До миналата година те се снабдяваха през задните врати на новия ресторант, направо от склада на кухнята. Сега секретният магазин е гаражът. Там се продават буркани, хубави праскови и друга отбрана стока само за верни приятели.

Трудно е в няколко реда да се изброят безобразията в търговската мрежа. Трудно е да се изрази възмущението на хората, които се надяват, че ще се намери някой, който ще сложи край на тия своеволия и ще постави виновните на мястото им.

Цвято ЦАНЕВ
зам. председател на комитет за народен контрол

Раждането на Видю Контролата

„Трябвало да се роди! — реши твърдо и непоколебимо Видю Контролата. — Да се роди като нов начин в страната „Народен контрол“. Но в никакъв случай не като някой от досегашните начини в социалистическата ни практика“.

И Видю с присъщата му страстност и вдъхновеност нахвърля план за своето раждане. И се роди, без да протакат изпълнението на плана си.

„А сега какъде?“ — запита се Видю и като помисли малко, се запъти към Лясковец. „Друго ако не мога да сторя в този лозарски център — си каза новороденият, — поне ще се напия по таблет във Винарската по случай раждането си“.

Видю тръгна към Градския народен съвет, където се регистрира ражданията. Тук той почувствува истинско майчин-

ско и дори бащинско отношение към ражданията. Градският народен съвет с помощта на отдел „Народно здраве“ при Окръжния народен съвет реши и постанови на акушерките и на лекарите да се плаща по 4 лв. за всяко новородено отроче, независимо от кой пол е. Не, недейте да мислите, че са го решили хамам така, един вид рационализация. Има си по начало такава наредба. Тази наредба, разбира се, се отнася за селата в нашата република. Но в Лясковец, решава на медицинския персонал, оказващ помощ при раждането, да се дава възнаграждение като в селата. И в продължение само на последните две-три години на двете акушерки и на тримата лекари са наброени 1640 лева.

— А за моето раждане какво възнаграждение ще се даде? — заинтересува се Видю, след като разбра, че на четирите пети от ражданията не е присъствувал нито лекар, нито акушерка и пак в джоба им е влизало възнаграждението, заочено.

— За всички по четирите лева. — отвърнаха му авторитетно. — Видю ли си. Кюрчо ли си, все това.

Обиден от това „уравнилованно“ отношение към неговата знаменита особа Контролата се поразсърди и излезе. Отби се в Градския комитет на Отечествения фронт и разбра, че ако не до края на септември, когато е срокът да се изгради новите комисии за народен контрол, то през октомври тази задача все ще се придивжи никак. Иначе една от двете досегашни териториални комисии с председател Тодор Шишков си действа, без да е преустроена...

Крайно време беше след тези обезкуражаващи новини за контрола в Лясковец Видю да се отбие в някой магазин и да купи почерпка за собственото си раждане. В сладкарницата до Градския общински народен съвет това не можеше да стане. Някак не в тон му се ухили насмешливо разкритичен надпис: „Затворено“. Той бързо му даде гръб ядосан, защото знаеше, че сладкарницата се обслужва от трима души, за да работи непрекъснато и никой не му е крия, че е толкова нетърпелив, тъй като се оказа, че заведението било затворено само за почистване.

— Пишете бе, другарки! — каза Видю със съответния тон на съответните по-късно. — Нали не сте неграмотни? Пишете, че е затворено само за почистване, да знае народът... След като даде гръб на сладкарницата, Видю се намери в гастроном № 2 с магазинер Георги Узунов. „Такъв човек с четиринадесетгодишна търговска практика да те обслужва, че да си разбереш от културата на обслужването“, — реши Контролата и си закача река. В този момент обаче в магазина нахлуха трима представители на Санепидстанция и затърсиха упорито хигиената. Тук хигиена, там хигиена — нямаше я никакъв в магазина, не боядисан от цяла петилетка и с шедро поспан с „какао“ бутилки, пакети, стени и тавани. Съвсем я нямаше хигиената и в склада. Там, по липса на рафтове, всичко беше нахвърляно

ИКОНОМИЯТА

Опитът учи човека на икономия, на дяволи и на какво нещастие.

Строят се да речем шест еднородни блока до Беляковската чешма във Велико Търново. На първите два се допусна живо разхищение на базалтови плочки, като на южния тротоар се поставят цели шест реда.

С голяма надежда в творческия строителен гений очаквахме на петия и шестия блок редовете да бъдат намалени на два или дори на един, но яден. Не познахме. Строителите другаде готвеха своя сюрприз. Те оставиха пак три реда, но...

за сметка на това пък тези плочки ще изкарат без ремонт поне петстотин години, защото по тях за разлика от трети и четвърти блок няма да могат да се движат и да ги изтъркват хора по-високи от 79 сантиметра. А движението е невъзможно, защото краят на тротоара под отвес съпада с края на балконите, които на първия етаж са издигнати на по-високо от 80 сантиметра над тротоара (за разлика от трети и четвърти блок, където височината е близо 2 метра).

Кажете после, че това не е икономия, икономия с главозамайващ, неизчислим ефект.

едно върху друго в проекция едно към друго.

— Е, че може да си с такъв огромен стаж и да обслужваш културно, ама нали органите не можаха да ти открият хигиената, хич и не ми е потрпявало да купувам от тебе, — издекамира разсърден Видю, метна се на един автобус и отиде, че спря на предпоследната спирка (поскока Драгичево), където се намира прочутият хладилник в магазина с отговорник Киля Даралеева, който от пет-шест месеца се е повредил и още не може да си намери майстора.

„И аз уж във века на техниката се родих, — поклати тъжно глава Контролата. — Да се измайсторят, за много неща се намират съответни майстори, пък качествените ремонти с луменицентна лампа да ги търсиш, пак няма да ги намериш.“

Излезе навън и задиша с пълни гърди. И в този момент на тротоара забеляза интересна игра. По същия бяха наредени баян на дългичко шайга до шайга, пълни с орехи, тазгодишна реколта, за изсушаване. Но три-четири дечица уж неволно навели се в единия край, сграбчиха по някое орехче в ръчичка и продължаваха да се правят на наивни. Оставените, обаче, аз пак закри двете яки българки веднага се насочваха застрашително към тях. Докато се оправят на левия фланг, оказваше се, че десният е атакуван от друга група малчугани.

Когато му омръзна да наблюдава тази игра Видю се придвижи до вратата и надникна в клуба на трета полувъдна бригада. В ноза го удари миризма на ябълки — по-натрети, загняващи, удари го на прахоляци и мръсотия. За всичко имаше изгледи да е служило това помещение, но не и за клуб.

Тая печална картина напомни на Видю, че вече е обед и той се отправя към представителния ресторант в центъра на Лясковец. Макар и да минаваше дванадесет часа и да беше започнало вече работното време на заведението, не му се отдале да мине през парадния вход. Като по-забавно той видя в градината на ресторанта много клиенти, заели вече местата си. Като на новоречен му беше хладничко и никак не се очарова от неуважението на персонала към красавицата есен. По разписание и календар тая беше настъпила още предния ден, а клиентите бяха „агитирани“ да се хранят навън. Трябвало на обед да се икономиса метенето на салона!

И, ако Видю все пак успя да проагитира една от сериите да го пусне да обядва в салона и тя се окаже благосклонна, очарователната й усмивка не можеше да помогне в друго отношение — да компенсира загубата на кисели краставички за сливовата рязка. Не го задоволи ни най-малко обяснението, че било за предпочитане да се ползува изобилното все още на пресни зеленчуци.

Но иначе Видю остана доволен от обслужването...

Засега толков.

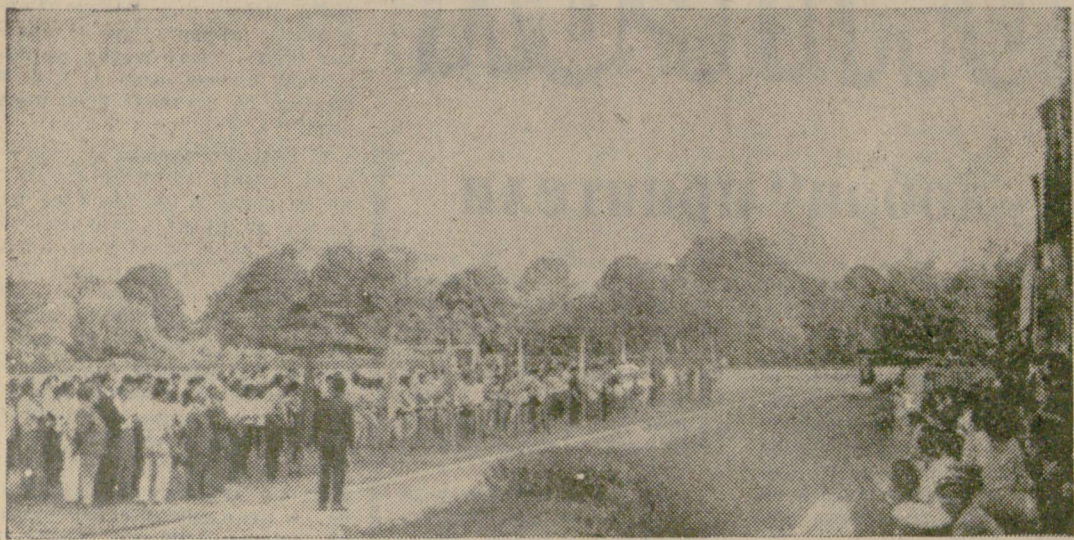
Летописец ПЪРВИ

в „БОРБА“

Стр. 3, бр. 116, 28. IX. 1965 г.

Антон ГУГОВ
инспектор в Инспекцията за партийни и държавен контрол

СПОРТНИ ПРАЗНИЦИ НА ЗАХАРОВАРИТЕ

Празнично украсен, залян от слънце, спортният стадион на Държавни захарни заводи в Горна Оряховица посрещна скъпите гости. Над 320 спортисти от приятелските ДСО „Българска захар“ дойдоха, за да участват на спартакиадата, организирана от Централния комитет на профсъюза на леката и хранителната промишленост и управлението на

ДСО „Българска захар“. Те бяха приветствувани от стотици приятели на спорта в завода. Сред тях бяха и председателят на ЦК на профсъюза на ЛХП Н. Лалев, първият секретар на ГК на БКП в Г. Оряховица Ив. Дончев и други ръководители.

Състезателите бяха поздравени от заместник-директора на ДСО „Българска захар“ Д. Дра-

ганов, който обяви за открита спартакиадата, посветена на VI конгрес на ЦСПС. В телеграма до ЦСПС, прочетена от състезателката Н. Божинова, захароварите обещаха до края на годината да дадат продукция над плана за повече от 4 000 000 лева.

Първи на старт застанаха лекоатлетите. Три дни не стихна оживлението на богатото съоръжение спортен комплекс. Почти във всяка дисциплина челните места заеха представителите на заводите в Г. Оряховица. На юлте и диск победи Н. Божинова, на 100 м и скок на височина — И. Слабова; първенци в леката атлетика са и Р. Василева, Н. Маринова, Н. Гунчев, Ив. Танев. Зарадваха се добротите си представяне волейболистите (трени Д. Киранов) и волейболистите, баскетболистите.

Само по тенис на маса горнооряховци отстъпиха — при мъжете първи са пловдивчани, а при жените — „Малчица“ (София). В крайното комплексно класиране сред деветте колектива, първото място убедително заеха захароварите от Г. Оряховица, следвани от ДЗЗ „Д. Благоев“ (Русе) и др.

На първенците бяха връчени купи и раздадени награди.

Закривайки спартакиадата, директорът на ДЗЗ в Горна Оряховица Иван Денчев пожела нови успехи на спортистите в труда и спортното майсторство.

Текст: Г. Грънчаров
Снимка: Ив. Вачев

МОТОКРОС В ПАВЛИКЕНИ

По инициатива на Градския комитет на ДСО и Авто-мото клуба в Павликени, в неделя трудещите се от града бяха свидетели на интересна среща, в която взеха участие състезатели-мотористи от Варна, Ловеч, Велико Търново, Горна Оряховица, Троян и Павликени.

Победители в мотори 125 куб. см станаха Георги Славейков Копрявков от Варна с време 25 мин. и 4 сек. и Никола Василев Слъбев от Павликени с 25 мин. и 10 сек. В клас 175 куб. см на първото място стана Борис Василев Василев от Велико Търново — 24 мин. и 12 сек., в клас 250 куб. см — Петър Димитров от Велико Търново — 28 мин. и 13 сек. и в клас 350 куб. см — Кесю Цонев — 29 мин. и 14 сек.

В индивидуалното класиране за най-бързо каране първото място зае Борис Василев от Велико Търново, а в отборното — отборът на Велико Търново — 11 точки, Ловеч — 13 точки и Павликени — 18 точки.

В. Иларионов от Обществена редакция на в. „Борба“ в Павликени

ПРОДАВА

за разплод млади пуйки на 4-5-месечна възраст от породите: „Бяла московска“ и „Широкогърда бронзова“

—

ТПК „ЦАРЕВЕЦ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ОТКРИ

отдел за зареждане на акумулатори на улица „Цани Гинчев“ № 2.

При нужда търсете услугите на кооперацията.

1—1

ДСО „РОДОПА“
СЪОБЩАВА

на всички производители на селскостопански животни в страната, че

ще се раздава
фуран

и през 1966 ГОДИНА

9-7

Малки обяви

ПРОДАВАМ виенско етажно парно, Справка: тел. 30—59.

ПРОДАВАМ опразнен етаж, мебели, двор, гараж.

„Меликарска“ 12, В. Търново

Кулувам стари модели фотоапарати.

Справка: „Реклама“—В. Търново, ул. „Д. Благоев“ 67, от 16 до 18 часа.

ДЪРЖАВЕН КОНСЕРВЕН КОМБИНАТ „РЕПУБЛИКА“ — СВИЦОВ

ТЪРСИ

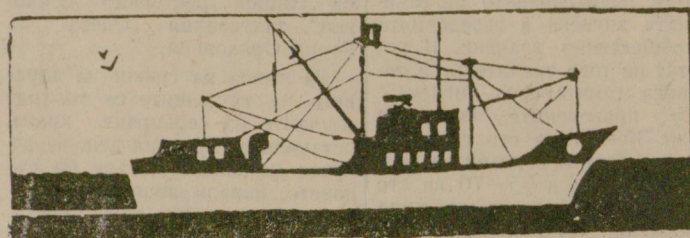
1. Стругари от V до VII разред — 3 души;
2. Шлосери от IV до VII разред — 2 души;
3. Заварчици от IV до VII разред — 1 човек;
4. Ковач-шлосер от V до VII разред — 1 човек

Заплащане по тарифната мрежа от машиностроителната промишленост.

Постъпване ВЕДНАГА.

Справка: служба „Личен състав“.

1—1

Висококалорична, диетична храна за всички сезони, особено необходима за деца, за работници на умствения и физическия труд.

океанската риба

СЪКРОВИЩЕ

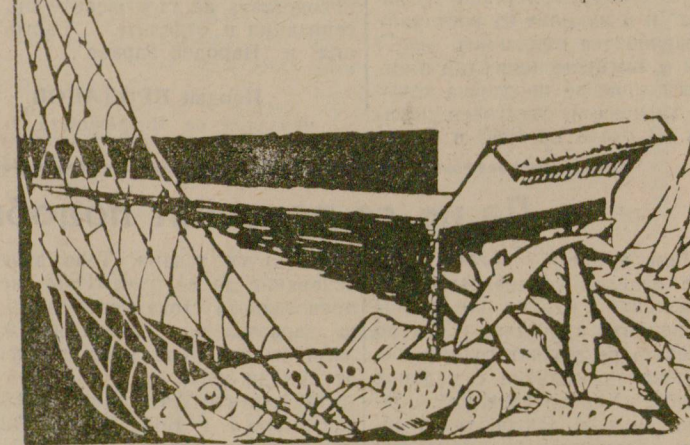
на витамини и минерални соли —
СЪДЪРЖА

витамини — А, Д, Е и В₁₂,
лецитин — особено необходим за правилния растеж на деца и юноши
минерални соли — фосфор, желязо и главно йод.

ОКЕАНСКАТА РИБА

се съхранява при транспортирането в снабдени с най-модерни съоръжения кораби на ДСО „Рибно стопанство“ — гаранция за запазване на високите й качества.

4-2

ТАБЛИЦА

За класиране на отборите в „А“ окръжна група към 26 септември

1. Карансен	7	23	8	12
2. ВФСИ	7	22	8	12
3. Морава	7	21	7	12
4. Ресен	7	20	17	9
5. В. Червена	7	19	11	8
6. Самоводене	7	18	8	8
7. Леденик	7	10	12	7
8. Страхилово	7	5	13	7
9. Ова могила	7	7	6	4
10. Стражица	7	14	18	6
11. Драганово	7	9	12	5
12. Първомайци	7	8	14	5
13. Златарица	7	7	16	5
14. Патреш	7	9	16	4
15. Драгомирово	7	4	17	4
16. П. Сеновец	7	14	23	2

РЕЗУЛТАТИ

от неделните срещи:
Карансен — Златарица 7:0; Бяла Червена — Морава 4:3; Стражица — Самоводене 3:1; Леденик — Ова могила 2:1; П. Сеновец — Ресен 3:4; Първомайци — Патреш 3:0; Драгомирово — ВРСИ 0:4; Драганово 2:0; Страхилово — ВФСИ 0:4.

Спечелиха домакините

За първенството на „Б“ окръжна футболна група отборът на „Етър“ — III (с. Вельковец) след по-добра игра се наложи с 5:2 над „Левски“ — II (Лясковец). Отличен от домакините бе Бор. Марков — автор на четири гола.

Ив. Илиев

В БЕЛЕНЕ — 2:0

В неделя „Локомотив“ (Г. Оряховица) гостува в Белене. Срещата с „Гигант“ бе трудно изпитание, тъй като домакините са „косте лив орех“ на свой терен. След някои пропуски на локомотивци (муден бе този път Вълков), през второто полувреме домакините отхвърли от съвместната дузпа. В последната минута те вкараха и втория гол.

УСПЕХ НА „ЛЕВСКИ“ — ЛЯСКОВЕЦ

Срещу „Миньор“ от Враца най-сигурно дебютните на „Левски“ (Лясковец) на собствен терен зарадваха многобройните си привърженици с победа. Той дойде като плод на по-бойката, настъпателна игра на домакините през последните минути на мача. Головете отбелязоха И. Пенев и Хр. Лекос — 2:0.

ЗОНА „ЯНТРА“

Резултатите от срещите, състояли се в събота и неделя:
ДМЗ — Червено знаме* 2:1;
„Академик“ — Г. Генева* 2:0;
„Ботев“ — „Локомотив“ (Др.) 0:0;
„Велчо“ — „Локомотив“ (Сев.) 1:2;
ДЗЗ — МП дело 2:0; „Владислав“ — Левски* 2:0; „Ранковски“ — А. Кичев* 2:0.

31)

ЩИТ И МЕЧ
роман от съветския писател
Вадим Кожевников*

— От тебе, Белов, възможно, би се получил Репин, ако беше тръгнал по тази линия. — И, като въздъхна, съжали: — По-скоро борбата с империализма да се свърши! Няма да има войни, всеки човек на земята ще може напълно да развива своите способности.

Когато Белов много сполучливо нарисуваше портрета на един забележителен съветски разузнавач, началникът на отдела другарят Бариев, като погледна внимателно портрета, после Белов, заявя:

— Какви талантлив са нашите хора, а? — И добави за яснота: — И той, и ти. — И още уточни: — Но на тебе, Сава, за да стигнеш до него ти трябва още много да се опънеш. — Но се досети: — Но ти много хубаво го нарисувал. — Каза виновно: — Извинявай, приятелю, но даже в нашия клуб не бе разрешат да го окачат на стената. — И се постара да го утеша: — Бъди уверен: ще дойде време — тогава и в Третяковка ще го поставим.

— Това ще бъде чак при комунизма, нали?

Бариев се замисли: — Не е задължително. Някъде при приближаването...

Александър Белов познаваша всички антиквари. В леза на получаване на стипендията —

в „БОРБА“

Стр. 4, бр. 116, 28. IX. 1965 г.
Индекс 21301

отначало в рабфака, после в института — той се отправяше да търси редки репродукции. Неделята дни прекарваше в Третяковка, в Музея на изобразителните изкуства. През ваканциите отиваше в Ленинград, ежедневно още с отварянето идваше в Ермитажа и си отиваше почти последен.

Това, че сега беше лишен от възможността да рисува, го изпълняваше с мъчителна тъга, той усещаше дори физическо изнемощяване, което си обясняваше с това, че досега не беше му се удало нищо да направи тука. А между това информацията, постъпващи от Йохан Вайс, в съвкупност с други данни, точно и достоверно свидетелстваха: над Съветския съюз е надвиснала страшна опасност.

— Ти добре ли печелеше, когато си търгувал с картини? — както винаги неочаквано изскряна Шайнглиц.

Вайс разказа тази провокационна маневра: самата конструк-

ция на въпроса коварно поставяше човека в такова положение, сякаш за него всичко е известно, интересуват ги само подробности, — както сега. Много ли е печелел! А това, че той е търгувал с картини за майора е несъмнено.

— Не, — каза Йохан. — Аз никога не съм търгувал с картини. Инженер Рудолф Шварцкопф, братът на шурбанфюрера Вилхелм Шварцкопф, беше колекционер и по негова поръчка правехе проектори за специално осветяване на картини, а когато ги поставях, господин Рудолф намираще време да ми обясни достойнствата на принадлежачите му платна.

След продължителна пауза Шайнглиц произнесе, без да разтваря устни:

— Тази картина от „Пакет-аукцион“ се оказва фалшива. Наложил се да я изхвърлим.

— Винаги, господин майор! — с облекчение се съгласи Вайс, разбирайки, че Шайнглиц е под-

готвил тази версия в случай, ако платното на Лютар действително е предназначено за някое високостановено лице.

През всичките тези дни заедно с майора в колата сядаше цивилен: той се държеше с Шайнглиц съвсем независимо. Два пъти те посетиха лодзинския затвор, после, вземайки със себе си някакъв поляк — също цивилен, но с военна стойка, — заповядаха да кара в Модлин. По пътя се спираха в градовете, където имаше затвори или стари крепостни здания, превърнати в затвори. От малкото разговори Йохан разбра, че те търсят офицер от полското разузнаване, който е задигнал от германското военно министерство много секретни документи и даже на времето беше се сдобил със скица от плана за нападение на Полша. Но полският генерален щаб отказа да върва на своя разузнавач и след връщането му в родината го изпратиха в затвора.

А полякът, който пътуваше с тях, също бил агент на полското разузнаване в Германия, но съдейки по всичко, той е провокатор, двучинник, работещ за фашистите. И той убеждаваше Шайнглиц, че трябва незабавно да ликвидират оня офицер, когото те търсеха, ако, разбира се, им се удаде да го намерят в един от затворите.

Майорът мълчеше, мълчеше. И цивилният немц. А когато полякът помоли да спрат колата в пусото място и отиде в христите, цивилният немц каза:

— Ако оня се съгласи да ра-

боти за нас, нека съобщи на някоя полска организация, че този ни е служил, — те ще го поичукат. Дурак, който е првичкинал за него да съставят дезинформации! А след това на оня ще помогнем да се прехвърли през Ла-Манш и англичаните сами отново ще го прехвърлят тука. Ще събира патриоти на куп. Няма да бягаме за всеки поотделно, я!...

При вратата на Модлинския крепостен затвор Вайс стоя повече от деенооще. Безелите на провокатора-поляк той запомни твърдо и даже мислено ги постави в шифровка.

На разсъмяване към машината „приближиха майорът и цивилният немц. Вайс въпросително погледна към Шайнглиц. — Лодз, — заповяда майорът.

Лицата и на него, и на спътника му бяха съдържати, уморени. По целия път двамата пътници мрачно мълчаха. Когато приближиха Лодз, цивилният каза откровено:

— Ако той след всичко това оживее, би могло да се съгласим на неговата молба.

— Да, — съгласи се Шайнглиц. — Разстрел — това е почетно.

Цивилният се усмихна и, очевидно спомняйки си нещо забавно, запита хвалебно:

— Ти забеляза ли, на него отначало направи благоприятно впечатление, — и направи тако-

ва. Беше добре обмислено. Но ние направихме всичко, което можяхме.

Майорът кимна, съгласявайки се.

Йохан отначало машинално прибавяше скорост, но после се сепна, че се стреми да смаже машината заедно с пътниците в първия срещнат камion и даже беше измислил как по-ловко да изкочи от нея. Но това не би било възмездие. Това би било престъпна слабост пред лицето на делото, на което той служеше. Той сам се застави постепенно да намали скоростта. Ръцете му станаха влажни. Прозорците му заплуваха мъгла. Той почувствуваше как внезапно изведнъж отслабна от глад, от безсънната нощ в колата, от всичко онова, което сега преживя...

Но, като спря колата пред хотела, разтвори вратата, изляпа се, придържайки я с лакет, козирува, и, предано гледайки Шайнглиц в лицето, се осведоми:

— Какви ще бъдат по-нататъшните ви заповеди, господин майор?

Без да получи отговор, толкова бързо затича напред, блъсна входната врата, взе от портiera колата, следвайки почетно разстояние от Шайнглиц, изкачи се по стълбата, отново затича напред и отвори вратата на стая-

та. В стаята застана край закачалката, с целия си вид изразявайки очакване.

Майорът уморено се отпусна в креслото, сне отначало единия ботуш, после другия. Вайс му подаде пантофи, прибора ботушите и тръгна към машината.

От багажника извади смазка за ботуши, четка и с такава ярост изчисти ботушите, сякаш искаше да изкупи минутната си слабост в машината, сякаш тази работа беше доброволно наказание за слабостта, за миготност, за чекесткия дълг, повелително изискващ от него постоянна, неотстъпна мобилизация на всички душевни сили.

Когато Вайс донесе светещите ботуши в стаята, неговите пътници спяха: Шайнглиц на дивана, цивилният — на леглото на майора.

Вайс взе чепиците и облеклото на цивилния, излезе в антре-то и така дълго търси на закачалката четка за обувка и за дрехи, докато не се запозна със съдържанието на джобовете на палтото, панталоните, сакоето. После постави облеклото, така както то беше хвърлено на столчето. Спусна се долу, откара машината в гаража, изми я, лъсна я с гореща вода, зареди я с гориво. (Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново, ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 22-26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ — Низов печат и дописници — 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура, бит, хумор и сатира“ — 23-08; отдели „Икономически“ — 31-25; Счетоводство — 32-59; канцелария и фотосътрудници — 24-59; коментатор и цензурен редактор 24-89.